

Tekst Peter van den Baar, voorzitter van de Henri van Abbe Stichting n.a.v. ons 25-jarig jubileumfeestje op 3 november 2017

Beste mensen,

Ik durf best te zeggen dat we 3 november een mooie zilveren "bruiloft" hebben gevierd.

Op een prima locatie, bij onze penninghouder 'het wasven'.

Marc van Abbe als spreekstalmeester memoreerde de acties, met onze steun, om de Philips boerderij te behouden en te laten uitgroeien, letterlijk, tot een oase in Tongelre.

Personeel was fantastisch!

Dankzij onze zuinige penningmeester hebben we het feestje zelf betaald. De bijdrage van onze donateurs gaat naar het werk van de stichting, de noodzakelijke site en, op korte termijn, de lezing etc. Ik heb dat gisteren enkele keren moeten uitleggen. Zeg het voort!

Wethouder Schreurs maakte er een show van en betrok Simon, Henny, Jan en Bauke op een goede manier bij de uitreiking van de vrijwilligerspenningen van de stad Eindhoven.

Bauke verraste ons met een uitstekend, persoonlijk dankwoord.

Simon, Henny en Jan relativeerden hun verdiensten, wij willen de vier graag feliciteren voor hun werk voor de stichting, dus indirect voor onze stad. (Henny was bang dat het bier warm zou worden als er te veel gesproken zou worden, de catering zorgde wel dat het allemaal vlot ging.)

Ruud van de Leur, vanaf gisteren 'Mister Evoluon', deelde aan iedereen een zilveren Evoluon-pin uit. Jos en Bauke Hüsken hadden uit hun grote fotocollectie een mooie compilatie gemaakt en deze op het scherm laten zien. Marc heeft nog eens aangegeven hoe we vanuit de loopgraven intussen een duidelijke plaats verworven hebben in de stad, getuigen ook de aanwezigheid van vertegenwoordigers van CDA, PvdA, GroenLinks, D66 en Ouderen Appèl. Wellicht heb ik iemand over het hoofd gezien. Ook de aanwezigheid van belangrijke ambtenaren was een steun in de rug.

Vergeeten. Dat deed ik wel toen ik voor de vuist weg onze partners begroette; de Nicolaas Clopper Stichting, Trefpunt Groen Eindhoven, de Stichting Gedenkbomen, Eindhoven in beeld, ik vergat het beste paard in de stal, zou mijn moeder gezegd hebben, de Stichting Bescherming Wederopbouwvergoed Eindhoven... foutje.

Verheugd was ik ook door de aanwezigheid van bijna alle Henri van Abbepenning-houders, Waarbij Sandra Janssen-Poelman mij verraste door d.m.v. een foto de penning aan ons uit te reiken, vergezeld van een gedenkkaars. Ludiek.

Tot slot drie dingen.

De penninghouder Ben van Veelen organiseert een fototentoonstelling, Bauke heeft de uitnodiging rondgestuurd, ik onderstreep dit graag.

Twee, kom met zijn allen naar de Van Abbelezing van Adriaan Geuze. Wij willen graag een volle bak, neem ook gasten mee a.u.b.

3. Jammer dat Jan van Schagen er niet was, we hadden dan ook even over het boek, een kroniek van onze stichting kunnen praten. Komt nog.

Het was een geslaagde bijeenkomst, allemaal bedankt en de afwezigen hebben iets moois gemist.

Peter van den Baar

Tekst Bauke Hüsken, deelnemer van de Henri van Abbe Stichting, na ontvangst van zijn vrijwilligerspenning (tekst op verzoek van de voorzitter gepubliceerd)

Beste mensen,

ik wil de gemeente Eindhoven en de Henri van Abbe Stichting heel hartelijk danken voor de mooie vrijwilligerspenning (Ik vind 'm echt heel gaaf, met die skyline!) en daarmee voor het getoonde vertrouwen in mij als vrijwilliger. Ik wil nu kort even iets vertellen over mezelf en over het feit dat het voor mij niet zo vanzelfsprekend is om een dergelijke onderscheiding te mogen ontvangen.

Het gaat al vrij lang heel erg goed met mij. Ik ben gelukkig. Ik heb mijn draai gevonden in Eindhoven, als vrijwilliger voor de Henri van Abbe Stichting (waar ik afgelopen oktober mijn 15-jarige jubileum vierde) en de Stichting Gedenkbomen, maar ook professioneel als cultuurhistoricus voor het Cultuurhistorisch Bureau Hüsken en Zoon dat ik met mijn vader Jos nu al weer meer dan 10 jaar run. Ik heb uiteindelijk van mijn hobby mijn werk kunnen maken en dat kan niet iedereen zeggen!

Toch zijn er ook heel wat moeilijke en vervelende tijden geweest, voordat ik mijn draai definitief gevonden had. Mijn schoolperiode en de stages die daarop volgden, waren voor mij erg moeilijk, vervelend en verwarrend. Na mijn diploma in het toerisme gehaald te hebben, ben ik een bibliotheek- en archiefopleiding gaan volgen. Uiteindelijk ging ik stage lopen in een bibliotheek.

Mijn functie als baliemedewerker heb ik al vrij snel opgegeven. Klantencontact was niks voor mij. Uiteindelijk belandde ik op een back-officefunctie, achter een pc waar ik, al luisterend naar muziek op mijn koptelefoon, nieuw binnengekomen cd's moest invoeren in de computer. Het was een volledig solitaire functie en het kinderlijk eenvoudige werk ging me goed af, al zat er weinig uitdaging in.

Toch ben ik na een tijdje ontslagen. Niet taakvolwassen, niet communicatievaardig en nog een paar andere redenen. Ontslagen tijdens mijn stage! Om meerdere redenen! Terwijl ik werk deed dat een kind kon doen! Een dieptepunt in mijn carrière... Als ik dít niet kon, wat zou ik dan nog wél kunnen?

"Werken voor de Van Abbe Stichting!" was de reactie Marc van Abbe vanuit het publiek

Mijn stagebegeleidster adviseerde om me te laten testen op autisme...

In 2005, ik was toen 31, is er autisme bij mij vastgesteld. In 2010 werd de diagnose bijgesteld naar klassiek autisme. Dank zij het advies van mijn stagebegeleidster zijn de puzzlestukjes toen langzaam aan op zijn plaats gevallen. Ik ben haar nu nog steeds dankbaar dat ze me destijds ontslagen heeft!

Het was moeilijk om te accepteren dat ik bepaalde dingen niet kon en nooit zou kunnen doen. Veel dingen die voor de meeste mensen vanzelfsprekend zijn, zijn voor mij simpelweg niet weggelegd, zoals werken voor een baas, autorijden en het onderhouden van een liefdesrelatie.

Maar ik merkte ook dat ik bepaalde dingen wél heel goed kan. Ik merkte dat ik bepaalde dingen soms zelfs béter kan dan vele andere mensen. Tijdens het schrijven van onze boeken over de geschiedenis van de oudste panden in de binnenstad van Eindhoven en over de boerderijen van Woensel, heb ik veel onderzoek gedaan in archieven en kadaster. Gegevens die in eerste instantie niet makkelijk te vinden waren, kreeg ik toch gevonden. Ik merkte dat ik heel goed een

langere periode geconcentreerd ergens aan kon werken (bouwfasenkaart van Eindhoven) en dat ik dieper kon graven in onderzoeksbronnen dan vele anderen mensen kunnen.

Een goede vriendin, die mij heel veel over autisme geleerd heeft, werkt met mensen met een psychische handicap. Ze geeft onder andere cursussen aan medewerkers met autisme. Sinds enkele jaren verschijn ik op deze cursussen steeds in één les als gastspreker annex ervaringsdeskundige. Ik merk dat de mensen het als zeer positief ervaren wanneer ik simpelweg mijn (succes)verhaal vertel. Er is veel herkenning en dat doet deze mensen goed. Uiteindelijk geeft dit mij ook een heel voldaan gevoel.

Ik wil mijn verhaal nu beëindigen door mijn penning op te dragen aan alle mensen met een autismspectrumstoornis die, net zoals ik in het verleden gedaan heb, worstelen met wat ze wel en niet kunnen op het gebied van werk en ik wil de wens uitspreken dat deze mensen -net als ik- uiteindelijk zullen uitvinden waar hun talenten liggen.

Dank jullie wel.